

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

UUDISTAT ARMOLLASI
HERÄTTÄJÄJUHLAT NILSIÄ 7.-9.7.2017

Lauantai 8.7.2017
Aamuseurat klo 8.30
Janne Paasonen

Mies voi lähteä Nilsistä, mutta Nilsä ei lähde koskaan miehestä. Entisenä nilsiäläisenä minut nostettiin reservistä tähän puhujan paikalle, sanojen ääreen. Nilsistä lähdöstä on jo toki tovi aikaa. Kaikki nämä vuodet olen käyttänyt lähinnä jälkikasvun perään katsomiseen ja olen myös opettanut Varkaudessa ylioppilaan taimille sielutiedettä, viisauden rakastamista ja pimeyden voimilta suojautumista.

Nilsä on siis jättänyt minuun lähtemättömän jäljen. Edellisen kerran kun Nilsissä oli herättäjäjuhlat vuonna 1985, olin juhlilla ensimmäistä kertaa — juuri Aholansaaren rippikoulun käyneenä ja Siionin virsien poljentoon tykättyneenä. Sen jälkeen minulla on ollut etuoikeus enemmän tai vähemmän roikkua tämän herätysliikkeen liepeillä. Herättäjän nuorisotyön ja Aholansaaren kautta tie vei teologiseen tiedekuntaan ja töihin Nilsian Aholansaaren. Puolet lapsistammekin on paljasjalkaisia nilsiäläisiä. Vaikka aika on ehkä jo kullannutkin muistoja, Nilsian muistot ovat poikkeuksellisen lämpimiä.

Muistot ovat tärkeitä. Muistaminen on tärkeää. Muisti tekee meistä persoonia. Rakennamme omaa minäämme muistin varassa. Kun aamuisin heräämme, muistamme, että minä olen minä. Voin liittää aina uuden kokemuksen osaksi minuutta. Psykologian historia tuntee tapauksen, jossa erään henkilön vaikeaa epilepsiaa yritettiin aikanaan korjata leikkaushoidolla. Epilepsiakohtaukset kyllä helpottivat, mutta pian huomattiin, että hän ei enää kyennyt tallentamaan uusia muistijälkiä. Hänen tapauksessaan aamut olivat aina traagisella tavalla uusia ja ainutlaatuisia.

Ihminen ei pääse ihan itseksensä rakentamispuuhiin. Olemme perheemme kasvattamia ja ympäröivän kulttuurin tuotteita. Ilman toisen ihmisen huolenpitoa meistä ei kasva ihmisiä. Nykyisin asia sanoitetaan pienen vauvan kohdalla turvallisen kiintymyssuhteen muodostumiseksi. Ihminen syntyy psykologisesti hyväksynnästä, kosketuksesta ja sylistä, lämpimistä sanoista ja emotionaalisesta läheisyydestä. Mutta senhän ovat vanhat ihmiset tienneet aina, että tolkun immeiset kasvavat vanhempien hyvän huolenpidon välityksellä.

Toki kasvatukseen ja hyvään vanhemmuuteen kuuluvat rakkauden ja ymmärryksen lisäksi myös kuri ja rajat. Vanhempien tehtävänä on estää lapsia joutumasta pulaan. Rajojen asettamisessa, niiden valvonnassa ja rikkomusten seuraamuksissa ovat käytänteet muuttuneet takavuosisikymmenistä. Tästä käynee hyvänä esimerkkinä juttu, jonka aikani kuulin täällä. Eräs nilsiäläinen perheenisä kuulemma joka lauantai pieksi lapsensa ihan vaan varmuuden vuoksi, ovat kuitenkin jotain paha viikon aikana tehneet.

Hengellisessä syntymisessä on samankaltaisuuksia psykologisen syntymän kanssa. Luterilainen ja ehkä erityisesti körttiläinen traditio on ollut tarkka sen suhteen, että hengellisen syntymän lähtökohta tulee aina ihmisen ulkopuolelta. Meistä ei luultavasti kasva hengellistä ihmistä ilman Jumalan tekoa, ihmisen

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

UUDISTAT ARMOLLASI
HERÄTTÄJÄJUHLAT NILSIÄ 7.-9.7.2017

ulkopuolelta tulevaa Jumalan sanaa, sen aikaansaamaa kokemusta armosta, hyväksynnästä, kokemusta emotionaalisesta läheisyydestä.

Mutta toisin kuin psykologisen syntymän kohdalla, alulle panon jälkeen ihminen ei hengellisessä elämässä pääse milloinkaan kuskin paikalle. Hän on aina ottavana osapuolena. Vähän niin kuin muistisairas, jonka jokainen päivä on ainutlaatuinen. Tällä kertaa se ei välttämättä ole traagisesti ainutlaatuinen, vaan jokapäiväinen armon kokemus on välttämätön ja uudistava. Vanha sanonta kuuluukin, että Jumalalla on vaan päivän vanhoja lapsia. Herännäistraditio on viime vuosina korostanut, että Kristuksen ja ihmisen väliin ei saa tulla mitään eikä ketään. Jumalan sanan, evankeliumin on annettava tehdä työtään.

Olen usein miettinyt, että miten se on sitten Jumalan lasten osalta sen lain ja kurin kanssa? Lain ja evankeliumin suhteessa lain on katsottu ajavan ihmisen Kristuksen ristin juurelle. Entinen opettajani ja esimieheni, jo edesmennyt Jaakko Elenius korosti puheissaan usein sitä, että ihmisille ei tarvitse saarnata lakia. Elämä saarnaa lakia jo ihan tarpeeksi. Paavo Ruotsalaisenkin kerrotaan sanoneen, että ”Jumala on minua koiraa rautaruoskalla ruoskinut”. Avioerot, konkurssit, mahahaavat ja infarktut. Elämän kovan lain keskellä, armottomuuden, epäonnistumisen, heikkouden, pimeyden, vihapuheen ja pienuuden keskellä evankeliumin armollinen uudistava sana on lohduttava, sinä kelpaat.

Lainaan vielä yhtä muistikuvaa Nilsistä. Silloin kun asuimme täällä, Nilsin seurakunnan suntiona palvellut Pekka Tiihonen kertoi minulle lapsuudenkokemuksestaan. Hän muistaa, että hänen ollessaan muutaman vuoden ikäinen, häntä oli pimeässä syysillassa kannettu viltin päällä, neljästä kulmasta kiinni pitäen. Hän oli tehnyt matkaa keskellä Siionin virsiä veisaavaa joukkoa. Siinä tähtitaivaan alla, veisaavan väen keskellä, rukouksen saattamana, turvallisesti hiljaa keinuen. Sen lähemmäs armon kokemuksen sanoittamista en pääse.

Ei se ole minusta kiinni. Minua on kannettu. Vakka minä olisin lähtenyt Kristuksesta, Kristus ei lähde koskaan minusta.